

«La fortuna d'unes obres. Sant Pere de Rodes, del monestir al museu» ofereix, per tant, una visió d'aquest fenomen certament interessant, molt més ben abordada en el catàleg –força complet– que en la discreta, incompleta i extremadament superficial exhibició de la petita sala que l'acull. Una visió, a més, no exempta de mancances: caldria investigar amb més aportació documental els misteriosos peri-

ples d'aquestes peces de col·leccionisme per comprovar si realment el seu comerç les va salvar de mans insensibles o bé si, per contra, la seva mercantilització no va fer sinó atiar-ne el saqueig i la depredació, no només a Sant Pere de Rodes. Massa preguntes per respondre en un espai de poc menys de cent metres quadrats d'exposició.

Gemma Domènech

Activitat econòmica i valors naturals a l'Empordà

A final del mes de novembre de 2006 es van celebrar a l'Empordà dues jornades amb el mateix rerefons: el conflicte entre la conservació dels valors naturals dels espais naturals protegits i el desenvolupament econòmic dels seus habitants.

El primer esdeveniment va tenir lloc el 17 de novembre a l'Estartit i duia per títol «Jornades sobre desenvolupament econòmic en espais naturals protegits». A través de diverses ponències s'hi van examinar les oportunitats de desenvolupament econòmic que proporciona el fet d'estar en un àmbit d'interès natural. En aquesta línia es van presentar instruments com els contractes globals d'explotació, impulsats del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, i altres iniciatives endegades

per la Fundació Territori i Paisatge o el Servei de Parcs del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya per compatibilitzar el patrimoni natural amb l'activitat econòmica. D'altres intervencions van anar dirigides a il·lustrar situacions en què l'activitat agrària conviu en harmonia amb la conservació del medi ambient o en què es treballa perquè així sigui; són els casos dels arrossars del delta de l'Ebre gestionats per la societat Riet Vell, i de les closos del Parc Natural dels Aigua-

molls de l'Empordà. Com a exemple ben proper, es va explicar el cas del projecte Life Emyster com a iniciativa de conservació dels espais humits de Torroella de Montgrí i Pals amb efectes beneficiosos per a una economia local basada en el turisme.

El segon acte, titulat «Jornada sobre conservació i recuperació de les closos de l'Empordà» va tenir lloc tot just una setmana després, els dies 24 i 25 de novembre al Cortalet, al cor del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. En aquesta ocasió entre les temàtiques que van abordar els ponents es va combinar la presentació de treballs científics que versaven sobre les closos, representants de l'Administració van avançar les línies de suport al sector primari

que regiran durant els propers anys, i la pagesia va tenir l'ocasió d'expressar les problemàtiques amb què es troba en el seu dia a dia per mantenir l'activitat, alhora que se li requereix tenir cura del medi. Els estudis científics, provinents de molt diverses disciplines, van reflectir la complexitat de la qüestió tractada. S'hi van presentar els principals resultats obtinguts per treballs d'hidrologia, edafologia, evolució paisatgística, botànica, ornitologia i pel pla de seguiment de papallones de Catalunya. L'Administració autonòmica, a través de representants del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, va relatar l'experiència pilot d'implantació dels contractes globals d'explotació que s'ha fet al Pla de l'Estany, i

va descobrir als assistents les possibilitats que ofereix el Servei de Denominacions i Marques per tal de donar un valor afegit als productes de la zona. El sector de pagesos i pageses, contribuïdor a les sessions amb un parell de ponències dedicades a la història de la gestió de les closes i a l'avaluació de la viabilitat econòmica del seu manteniment, va ser un dels més participatius i alhora crítics en els debats que acompanyaven les xerrades. La jornada es va completar amb

visites de camp a la zona de les Closes del Tec (Castelló d'Empúries) i al Ter Vell-Pletera (Torroella de Montgrí - l'Estartit).

Si se saben aprofitar les experiències compartides durant la celebració d'aquests dos esdeveniments, l'Empordà tindrà una mica més garantida la preservació dels valors que l'han fet una regió privilegiada, fruit de la perfecta conjunció entre ésser humà i natura.

Albert Llausàs Pascua

Josep M. Ginés, servei i disponibilitat

El dia 16 de gener va morir Josep M. Ginés Pous, empresari gironí de llarga trajectòria com a home polític a través de la presidència de la Cambra de Comerç i de nombroses institucions culturals i socials. Era tinent d'alcalde de Girona i va destacar per la seva tasca periodística en el diari *El Pirineo* i a la revista *Vida Catòlica*.

Fa prop de dos anys, Josep M. Ginés, ja afectat de greu malaltia, celebrava el seixantè aniversari de la seva unió matrimonial. En aquella avinentesa, amb el cos molt condicionat però amb el cap ben clar, escriví o dictà unes profundes reflexions sobre el seu estat físic i la seva integritat física. Aquell íntim text es cloïa amb un expressiu pensament: «i més enllà dels sotrats de la carrera / Reservem per a Vós el

darrer somriure». I aquell darrer somriure ara ha arribat. Amb la seva mort s'ha tancat una llarga carrera, densa en activitats i plena de realitzacions.

Josep M. Ginés ha estat un home dedicat a la societat en què la vida l'ha integrat. Disponible sempre per treballar per qualsevol causa que considerés justa. Lluitador incansable per portar a terme els seus plans familiars, professionals, socials i apostòlics.

Josep M. Ginés (Girona 1917-2007)

Amb una vida familiar intensa, al costat de la seva muller, suport imprescindible, amb una extensa fillada i un bé de Déu de néts. Empresari modèlic. D'un modest taller heretat del seu pare, n'ha fet una empresa gegantina; sempre en constant creixença; en tot moment posant-se al dia, seguint sempre al ritme de les noves tecnologies i dels nous mètodes de treball. Ciutadà responsable de les seves obligacions socials. Actiu dirigent de la Cambra de Comerç, patró i conseller d'institucions tècniques i universitàries. Al servei de la ciutat i del país, sempre que se'l requerí. Home d'ideals i

conseqüent amb les seves conviccions. Predicador amb la ploma, amb la paraula i amb l'exemple.

Circumstàncies excepcionals el portaren a ser combatent. Partidari de la pau i de la concòrdia, es veié abocat a participar en una guerra. Pogués superar aquell mal pas, i es va poder vanter d'haver actuat sense odi ni rancor i de no haver vessat la sang de cap dels de l'altre bàndol.

El seu caràcter afable i receptiu s'exterioritzava en un constant somriure. Somriure que només s'ha extingit juntament amb la seva vida.

Enric Mirambell i Belloc